

[Anker Jørgensen]

for socialdemokratiet. Det klæder ærlig talt ikke en mindretalsregering, at den i den grad lukker sig selv ude fra forhandlinger, eksempelvis med socialdemokratiet. Det er det, vi har oplevet. Det er det, jeg mener er meget kritisabelt. Derfor vil jeg gerne sige, at det er baggrunden, og så kan alle spidsfindige spekulationer i og for sig godt spares. Vi stemmer imod, først og fremmest på grund af det parlamentariske grundlag, der mangler, og som er noget helt ekstraordinært, og for det andet, fordi statsministeren har været – jeg vil gerne sige det så pænt som muligt – en lille smule overlegen i behandlingen af Hendes Majestæts loyale opposition. (*Munterhed*).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.15

Mødet genoptaget kl. 13.30

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

I skrivelse af g.d. meddeler ministeren for kulturelle anliggender, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (Ophævelse af Danmarks Radios monopol på spredning af fjernsynsprogrammer. Fordeling af radio- og fjernsynsprogrammer ved hjælp af fællesantenneanlæg m.v.).

(Lovforslag nr. L 127).

Forslag til lov om museer m.v.

(Lovforslag nr. L 128).

Man fortsatte herefter behandlingen af dagsordenens punkt 17, der var:

17) Fortsættelse af tredje behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1984.

Forhandlingen genoptoges.

Gert Petersen (SF):

Socialistisk folkeparti stemmer nej til finansloven, og det er et nej, der ikke har specielle taktiske årsager. Det skyldes ikke skæven til, hvordan andre partier stemmer. Det skyldes heller ikke, at vi som princip altid stemmer imod finansloven. For to år siden for eksempel stemte vi for finansloven.

SF forholder sig til finansloven som til en tillidsafstemning. En finanslov må nødvendigvis indeholde både gode og dårlige ting set fra vores synsvinkel, men med en finanslov tegner en regering sine grundholdninger, sit perspektiv, sin profil. Hvis vi har mistillid til regeringen, stemmer vi imod dens finanslov, som er selve det økonomiske grundlag for regeringens politik.

Vi finder, at denne regering fører en ond-sindet og brutal politik over for de økonomisk svage grupper i vort samfund, en politik, der sigter på at øge uligheden i dette samfund, og oven i købet en politik, der er totalt ude af stand til at løse vort største ubalanceproblem, massearbejdsløsheden, ja, den anerkender vel dårlig nok arbejdsløsheden som en ubalance. Derfor har vi dyb mistillid til denne regering, og derfor stemmer vi imod finansloven.

Det vil vi gøre under alle omstændigheder over for en regering som denne, men jeg vil ikke skjule, at vi knytter nogle særlige forventninger til netop denne finanslovsafstemning.

Sagen er jo den, at den nuværende regering har indført en ny skik i vores forfatningsliv, en skik, som går ud på en helt utrolig måde at klistre sig fast til taburetterne på. Uanset hvilke nederlag den må tage til sig, bliver den siddende. Den har her i salen lidt så afgørende nederlag i sikkerhedspolitiske spørgsmål, at man i og for sig med rette spørger sig i udlandet, om det er regeringen eller folketinget – og i denne henseende er der altså stor forskel – der tegner Danmarks udenrigspolitik, der fører dansk udenrigspolitik.

Enhver anden regering ville have kvitteret for sådanne nederlag med at gå af eller udskrive valg, men ikke denne regering. Midt i hele den ufattelige principløshed, den præsterer på det udenrigspolitiske område, har den demonstreret et fast princip: ikke at lade sig drive bort fra taburetterne.